

3. Пахомова Ю.В. О роли виртуальных симуляторов в учебном процессе подготовки врачей / Ю.В. Пахомова // Медицинское образование и симуляционное обучение: материалы конф. (Майнц, Германия, 26–27 ноября 2011). — Майнц, 2011.

ЗНАЧЕННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО ЦЕНТРУ В ПАРАДИГМІ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Мельник В.В.¹, Проняєв Д.В.²

¹Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ, ²Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Одним з актуальних питань сучасної медичної освіти є якнайширше впровадження сучасних симуляційних технологій у структуру освітнього процесу. За останній час у більшості вищих медичних навчальних закладів почали функціонувати симуляційні центри з найсучаснішим обладнанням, завдяки чому студенти можуть набувати клінічного досвіду в реалістичному та контрольованому середовищі. У стінах цих закладів студенти оволодівають основними клінічними навичками, розвивають професійні компетентності, що дає змогу значно знизити відсоток ятрогенних впливів у майбутньому.

Усе частіше медичне моделювання стає чи не основним методом клінічного навчання. Часто силами працівників симуляційних центрів забезпечується набуття як технічних так і нетехнічних навичок. До технічних навичок можна віднести уміння інтерпретувати дані численних інструментальних досліджень, виконання інвазивних маніпуляцій (пункції, ін'єкції, накладання швів, тощо). Нетехнічні, тобто когнітивні або соціальні — навички, що пов'язані з умінням оперативно приймати рішення, лідерством, узгодженою роботою в команді, розподілом завдань, ситуаційною обізнаністю, тощо. Варто зауважити, що після тренінгів у симуляційному центрі курсанти зауважують, що навчання було ефективним, відчувають впевненість у ефективності власних дій відповідно ситуації.

Не варто забувати, що медичне симуляційне навчання є відносно новою методикою навчання, а методи симуляційного навчання не завжди адаптовані для досліджень медичної симуляції, тому ефективність занять у симуляційному центрі залежить від теоретичної підготовки курсантів.

Список використаних джерел

1. Ross J, Rebella G, Westergaard M, Damewood S, Hess J. Simulation Training to Maintain Neonatal Resuscitation and Pediatric Sedation Skills for Emergency Medicine Faculty. *WMJ*. 2016 Aug;115(4):180–4.
2. Gjeraa K, Møller TP, Østergaard D. Efficacy of simulation-based trauma team training of non-technical skills. A systematic review. *Acta Anaesthesiol Scand*. 2014 Aug;58(7):775–87. doi: 10.1111/aas.12336. Epub 2014 May 14.
3. Hall AK, Dagnone JD, Lacroix L, Pickett W, Klinger DA. Queen's simulation assessment tool: development and validation of an assessment tool for resuscitation objective structured clinical examination stations in emergency medicine. *Simul Healthc*. 2015 Apr;10(2):98–105. doi: 10.1097/SIH.0000000000000076.
4. O'Leary JR, Goumeniouk NL, Cormier AS, Potter DJ, Gilic F, Brennan EE. Competency in Acute Resuscitation Through Successive Simulation (CARTSS): a mentor-based, near-peer learning initiative. *CJEM*. 2018 Nov;20(6):952–954.
5. Schaumberg A, Schröder T, Sander M. [Emergency medical training through simulation: Always the same for everyone?]. *Anaesthesist*. 2017 Mar;66(3):189–194.

ЕФЕКТИВНІСТЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Мельник В.В.¹, Проняєв Д.В.²

¹Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ, ²Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Медичне симуляційне навчання дедалі набуває все більшої популярності серед курсантів різних спеціальностей. Проте, чи можна з упевненістю стверджувати про ефективність симуляційного навчання? Як довести, що людина дійсно застосовує набуті за допомогою симуляційного навчання навички в повсякденній роботі? Чи дійсно симуляційне навчання призводить до підвищення безпеки пацієнтів? Як визначити рівень «виживання знань» і як швидко вони забуваються, якщо їх не використовувати в щоденній роботі? Як не дивно на ці питання в науковій періодиці не складно знайти відповідь. Значна частина досліджень присвячена дослідженню лапароскопічного моделювання. Також трапляються дослідження ефективності симуляційного навчання реанімаційним заходам та командним діям при наданні невідкладної допомоги. Як відомо основним та чи не єдиним методом оцінювання якості навчання є застосування рівнів Кіркпатрика. Авторами було досліджено вплив симуляції та моделювання на реакцію та навчання (рівні Кіркпатрика 1 та 2), передача навчання в клініку (рівень 3) та вплив симуляційного